

4. Appellanten har navnlig gjort gældende, at Retten for at efterleve principperne om, at der er en formodning for at registrerede EF-varemærker er gyldige, og om bevisbyrdefordelingen i ugyldighedssager, skulle have ændret den anfægtede afgørelse på det grundlag, at Nanu-Nana ikke havde løftet sin bevisbyrde, eftersom Nanu-Nana ikke havde været i stand til at bevise, hvad der havde været normen og sædvanen i den relevante branche på datoen for ansøgningen om det anfægtede varemærke, og at det anfægtede varemærke derfor ikke afveg væsentlig fra disse.
5. For det andet har Retten ved at kræve, at der skal føres bevis for, at der er opnået fornødent særpræg for hver medlemsstat i Den Europæiske Union, åbenlyst tilsidesat Domstolens dom i Lindt-sagen, hvoraf det fremgår, at »selv om det [...] er rigtigt, at den omstændighed, at et varemærke har fået fornødent særpræg ved brug, skal bevises for den del af Unionen, hvor dette varemærke ikke fra begyndelsen havde et sådant særpræg, ville det gå for vidt at kræve, at beviset for, at dette er opnået, skal føres for hver enkelt medlemsstat« (jf. dom af 24.5.2012, Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli mod KHIM, C-98/11 P, EU:C:2012:307, præmis 62).
6. Appellanten har navnlig påpeget, at hvis Retten havde anvendt Domstolens dom i Lindt-sagen korrekt, ville den være nået til den konklusion, at det anfægtede varemærke havde opnået det fornødne særpræg ved brug, og den ville følgelig have ændret appelkammerets afgørelse på dette punkt.
7. På baggrund af det ovenstående har appellanten nedlagt påstand om, at Domstolen ophæver den appellerede dom og tilpligter både Harmoniseringskontoret og Nanu-Nana at betale de omkostninger, der er opstået for appellanten under denne sag.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

**Appel iværksat den 13. juli 2015 af Louis Vuitton Malletier til prøvelse af dom afsagt af Retten
(Anden Afdeling) den 21. april 2015 i sag T-360/12 — Louis Vuitton Malletier mod Kontoret for
Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Nanu-Nana Handelsgesellschaft mbH
für Geschenkartikel & Co. KG**

(Sag C-364/15 P)

(2015/C 414/17)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Louis Vuitton Malletier (ved advocati P. Roncaglia, G. Lazzeretti, F. Rossi og N. Parrotta)

De andre parter i appsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Nanu-Nana Handelsgesellschaft mbH für Geschenkartikel & Co. KG

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den dom, der blev afsagt af Den Europæiske Unions Ret (Anden Afdeling) den 21. april 2015 i sag T-360/12, som blev forkyndt for appellanten den 29. april 2015, ophæves.
- Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) tilpligtes at betale de omkostninger, der er opstået for appellanten under denne sag.
- Nanu-Nana Handelsgesellschaft mbH für Geschenkartikel & Co. KG tilpligtes at betale de omkostninger, der er opstået for appellanten under denne sag.

Anbringender og væsentligste argumenter

1. Med denne appel har Louis Vuitton Malletier (herefter benævnt »Louis Vuitton« eller »appellanten«) nedlagt påstand om, at Domstolen ophæver den dom, der blev afsagt af Den Europæiske Unions Ret (Anden Afdeling) den 21. april 2015 i sag T-360/12 (herefter »den appellerede dom«), hvori Retten frifandt Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i den sag, som Louis Vuitton havde anlagt til prøvelse af afgørelse truffet af Første Appellkammer ved Harmoniseringskontoret den 16. maj 2012 i sag R 1854/2011-1, hvormed EF-varemærkeregistret nr. 658751 (figurmærke) var blevet erklæret ugyldig i sin helhed på grund af mangel på særpræg.
2. Appellen har til formål at påvise, at Retten begik en fejl ved at fastslå, at artikel 7, stk. [1], litra b, i EF-varemærkeforordningen ⁽¹⁾ finder anvendelse på det omtvistede varemærke.
3. Retten har tilsidesat reglerne om bevisbyrde i ugyldighedssager, idet den har opretholdt appelkammerets afgørelse, hvormed det omtvistede varemærke var blevet erklæret ugyldigt på grund af manglende iboende særpræg.
4. Appellanten har navnlig gjort gældende, at Retten for at efterleve principperne om, at der er en formodning for at registrerede varemærker er gyldige, og om bevisbyrdefordelingen i ugyldighedssager, skulle have ændret den anfægtede afgørelse på det grundlag, at Nanu-Nana ikke havde løftet sin bevisbyrde, eftersom Nanu-Nana ikke havde været i stand til at bevise, hvad der havde været normen og sædvanen i den relevante branche på datoen for ansøgningen om det anfægtede varemærke, og at det anfægtede varemærke derfor ikke afveg væsentlig fra disse.
5. På baggrund af det ovenstående har appellanten nedlagt påstand om, at Domstolen ophæver den appellerede dom og tilpligter både Harmoniseringskontoret og Nanu-Nana at betale de omkostninger, der er opstået for appellanten under denne sag.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Appel iværksat den 12. august 2015 af Pensa Pharma, SA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 3. juni 2015 i sag T-544/12 — Pensa Pharma, SA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design), Ferring BV og Farmaceutisk Laboratorium Ferring A/S

(Sag C-442/15 P)

(2015/C 414/18)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Pensa Pharma, SA (ved Rechtsanwältin R. Kunze og G. Würtenberger)

De andre parter i appsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design), Ferring BV og Farmaceutisk Laboratorium Ferring A/S

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Rettens dom af 3. juni 2015 i de forenede sager T-544/12 og T-546/12 ophæves.

— Der gives medhold i annullationssøgsmålet anlagt af Pensa Pharma SA til prøvelse af appelkammerets afgørelser i sagerne R-1883/2011-5 og R-1884/2011-[5].